

TOPBOEKEN

Olaf Tigchelaar over de bestsellers van boekhandel Kramer en Van Doorn in Zeist (en drie tips).

3 BESTSELLERS

David Van Reybrouck
Revolusi

„Bij het schrijven van dit boek kwamen veel nieuwe verhalen aan het licht over de Indonesische onafhankelijkheidsstrijd.”
(De Bezige Bij, €40)

Charlie Mackesy
De jongen, de mol, de vos en het paard

„Dit prachtig geïllustreerde boek blijft inspirerend.”
(Kok, €20)

Maïke Meijer
Wen er maar aan

„Dagboekverhalen over de overgang. Hilarisch, ook voor mannen.”
(Uitgeverij Meijer, €18)

3 AANRADERS

Esther Gerritsen
De terugkeer

„Een aangrijpende roman met zware thema's, maar Gerritsen krijgt het voor elkaar je af en toe ook te laten lachen.”
(De Geus, €22,50)

Dirk Jan Roeleven & Hester van der Vliet
De laatste reis van de boswachter

„Spannend en grappig, de ultieme roadtrip.”
(Uitgeverij Pluim, €23)

Lize Spit
Ik ben er niet

„Een ontroerend verhaal over bipolariteit dat op velen en ook op mij veel indruk heeft gemaakt.”
(Das Mag, €26)

‘Ik twijfel vaak over de juiste afslag’

Elvin Posts zevende boek is een spannende whodunit met een desolaat eiland als decor. „Het is een vrij claustrofobisch verhaal en ik dacht wel: zitten mensen daar in deze tijd op te wachten?”

TEKST ANNEMART VAN RHEE / FOTO MARCO DE SWART

In *De cursus* vertrekken negen mannen en vrouwen naar Big Rock Island, voor de kust van Vancouver. In die geïsoleerde omgeving – er zijn geen andere gasten, wifi ontbreekt en mobiele telefoons zijn er verboden – probeert bestsellerauteur Victor Aster hen te leren hoe ze ondanks hun onzekerheden een thriller in elkaar kunnen sleutelen.

Als twee cursisten worden omgebracht, mondt het verblijf uit in een nachtmerrie zonder nooduitgang. Is de moordenaar een van hen? Komt het onheil van buitenaf? Of speelt er iets anders? Een overlevingsstrijd volgt. Daarbij transformeert het desolate eiland van inspiratiebron in een gevangenis vol steile kliffen, rotspartijen en water vol verraderlijke onderstromen.

De rake beschrijvingen van Elvin Post (47), in 2004 met zijn debuut *Groene Vrijdag* de jongste winnaar van de Gouden Strop, maken de wanhoop en het landschap vol valkuilen bijna tastbaar. Maar Big Rock Island bestaat helemaal niet. Sterker: de auteur zette geen stap aan de Canadese westkust voor zijn zevende, uptempo thriller. Hij deed onderzoek en schreef het verhaal volledig thuis, in Rotterdam.

„Ik had wel een idee van de omgeving van Vancouver omdat ik er in het verleden

ben geweest. Ook kijken op Google Earth helpt. Ik denk heel filmisch en had voor de sfeer van dit verhaal dat gebied voor ogen. De enorme sparren, de mist, het onbegaanbare, de uitgestrektheid. Gevoelsmatig en ook puur qua locatie had *De cursus* zich nooit op een Waddeneiland kunnen afspelen.

„In het begin dacht ik wel: is het oké dat ik ter plekke geen research heb gedaan? Dan beschreef ik ter compensatie minutieus allerlei vogelsoorten. Die passages schrapte ik later, want ik maak geen wild-lifeboek. Daarnaast hield mijn redacteur mij voor: je schrijft fictie. Ook herinnerde ik me een interview dat ik maakte met bestsellerauteur R.J. Ellory over zijn boek *Een volmaakte vendetta*. Superspannend. En geweldig hoe hij lezers onderdompelt in New Orleans. Tijdens onze ontmoeting vroeg ik hem: ‘Stond u met een opschrijfboekje in de stad alle geuren te noteren?’ Antwoordde hij: ‘Welnee, ik ben er nooit geweest.’ Dat was een eyeopener.”

Post blijkt niet alleen fan van Ellory, ook de spannende stijl in de eerste boeken van John Grisham, de ongebreidelde fantasie van Stephen King en het werk van Elmore Leonard inspireren hem. „Bij mijn vorige boeken lag, net als bij Leonard, de nadruk

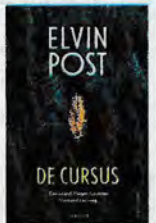
‘Interessant om te zien hoe mensen reageren in uitzonderlijke situaties. Sommigen blijken sterker dan je dacht, anderen zijn banger’

Mijn alibi: ideeën opdoen. Nu vind ik dat ik elke dag 1500 tot 2000 woorden moet produceren. Dat spreek ik met mezelf af.”

Hoewel *De cursus* zijn zevende thriller is, betwijfelt Post of hij zelf een goede cursus-leider zou zijn. „Ik geef weleens een lezing en dan zeg ik, net als tegen iemand die advies vraagt: ‘Je moet dit echt als mijn mening zien, niet als harde waarheid.’ Ik bedoel: met mijn vierde thriller won ik in België een prijs, terwijl ik in Nederland niet eens bij de laatste twintig kanshebbers voor de Gouden Strop zat. En ik kan zelf ook lang twijfelen over de juiste afslag in een verhaal. Dat blijft. Ik heb Stephen King een keer ontmoet en zei toen met zijn enorme oeuvre indachtig: ‘Wat lijkt het me heerlijk geen onzekerheid meer te voelen.’ Zijn antwoord, en dat was geen valse bescheidenheid: ‘Bij bijna elk boek ben ik in de beginfase in de greep van twijfel.’”

Ondanks corona brengt Post zijn boek nu uit. „Door de pandemie hebben veel mensen tijd om te lezen en ik laat de verschijningsdatum aan mijn uitgever over. Ik dacht wel: het is een vrij claustrofobisch verhaal, zitten mensen daarop te wachten nu ze zich opgesloten voelen? Aan de andere kant vertoont het parallellen met de huidige situatie: sommigen blijken sterker dan je dacht, bieden steun en houden vol. Anderen slaan dicht en zijn banger. Interessant hoe verschillende mensen reageren in uitzonderlijke situaties.” ■

De cursus verschijnt vandaag bij Ambo Anthos (€21).

op de personages, hun curieuze dialogen, en was er ruimte voor humor. Zoals in *Vals beeld*, dat ik baseerde op een waargebeurde kunstroof uit een museum in Boston. Daarin komen overvallers met plaksnorren voor en in *Groene vrijdag* een in wapens handelende ijscoman die geen chocola verkoopt als je een Magnum bestelt.

Dit keer wilde ik een ander soort thriller maken. Een whodunit. Een afgesloten plek waar mensen samenkomen en niet weg

kunnen, leek me geschikt. Ik vond het leuk er een schrijfcursus van te maken, zodat ik het over auteurs en het vak kon hebben. Over de kunst van het weglaten en schrappen: *kill your darlings*. Over de manier van verhalen van tevoren uitdenken en over werkplekken; ik moet een deur achter me dicht kunnen doen. En over discipline, want als je het alleen van inspiratie moet hebben, kun je lang wachten. Vroeger ging ik weleens naar de bioscoop als ik vastzat.